

ZAMYŠLENÍ K PRVNÍMU ČTENÍ

Text vznikl v 8. stol. př. Kr., kdy je Judsko ohrožováno silnou Asyrskou říší. Severní Izrael pravděpodobně již padl (722 př. Kr.) a řada jeho obyvatel byla zřejmě odvečena do otroctví. Ale prorok vidí záchranu. Subtropické pásmo Izraele zná dobu sucha a dobu dešťů, při které celá krajina překrásně rozkvetne. Jmenované oblasti jsou na severu Izraele a patří k celoročně úrodným oblastem. (Pramen: vira.cz)

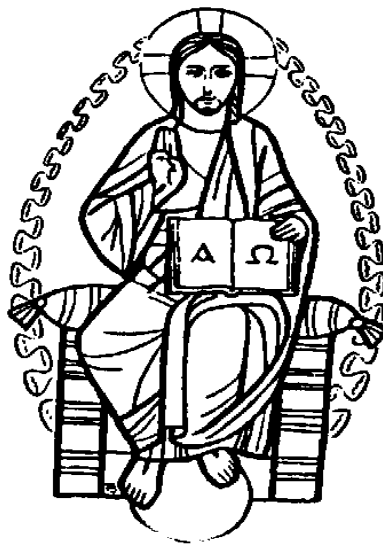
Zaraduje se vyprahlá step, jak lilie zajásá a vykvetou poušť. Bujně vykvetou, zajásá, zaplesá, zavýská. Bude obdařena nádherou Libanonu, krásou Karmelu a Šaronu. Můj národ uvidí slávu Hospodina, vznešenost našeho Boha. Posilněte skleslé ruce, ochablá kolena upevněte! Malomyslným řekněte: „Vzmužte se, nebojte se! Hle, Bůh váš přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás!“ Tehdy se otevřou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého. Vráti se ti, které vykoupil Hospodin, s jásotem přijdou na Sión, věčné veselí bude jim věncit hlavy, dojdou radosti a veselí, prchne starost a vzdychání. (Iz 35,1-6a.10)

EVANGELIUM

Jan Křtitel slyšel ve vězení o Kristových činech. Poslal tedy k němu své učedníky s dotazem: „Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst. A blahoslavený, kdo se nade mnou nepohorší.“ Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos zmítaný větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných šatů? Ti, kdo nosí jemné šaty, jsou přece v královských palácích. Co jste tedy vyšli vidět? Proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: ‘Já posílám svého posla před tvou tvář, aby připravil cestu před tebou.’ Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel. Ale i ten nejmenší v nebeském království je větší než on.“ (Mt 11,2-11)

MODLITBA

Pane Ježíši Kriste, kdysi při křtu jsem se stal tvým dítětem a tvým učedníkem.
Často jsem se podle svých sil znovu a znovu vracel k následování tebe,
navzdory všem svým nedůslednostem a nezdarům.
Jsem velmi slabý a bezradný.
Když vstupuje do mého života temnota,
ztrácím odvahu, poklesám na mysli,
zdá se mi, že jsi mě opustil.
Připadám si jako metař na cestě zavalené rozvalinami.
Zapomínám, že většina,
ne-li všichni moji druhové na cestě,
prožívají někdy tytéž pocity, tytéž bolestné zkoušky.
Buď při mně v této temné době
a dej mi prosím nějaké znamení,
nějaké povědomí o své přítomnosti.
Sešli mi aspoň svého svatého Ducha,
ať nějakým způsobem poznám,
že jsi stále se mnou, ačkoli je kolem tma.
Amen.



MYŠLENKY PRO ŽIVOT

Máme věřit:
hlavou – víra má být rozumná, ne slepá;
srdcem – víra má být laskavá, ne studená;
rukama – víra má být činná, ne lenošná.

VÁCLAV č. 45. (2016)

11.12.2016

3. NEDĚLE ADVENTNÍ - GAUDETE

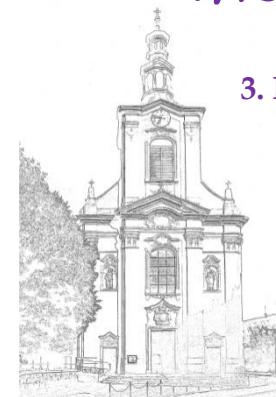
Týdeník

Římskokatolická farnost sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice

webové stránky:

farnostlovosice.cz



PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 7.30 v kapli na faře
	St – v 7.30 v kapli na faře
	Čt – v 7.30 v kapli na faře
	Pá – v 16.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
MILEŠOV	Pá – v 9.00 (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00 17.12. se nekoná

Út – modlitební skupina v 15.30 na faře

INTENCE MŠÍ SV.



Ne 11.12. 2016 v 9.00 za † paní Jiřinu Patrákovou
Sulejovice v 10.30

Út 13.12. 2016 za † tetu Annu

Ne 18.12. 2016 v 9.00 za Annu Šedivcovou

Sulejovice v 10.30 za † paní Marii Pehovou

221. Jak mě přijímání proměňuje?

Každé svaté přijímání mě hlouběji spojuje s Ježíšem Kristem, činí mě živým článkem Kristova těla, obnovuje ve mně milosti, které jsem přijal ve křtu a v bířmování a posiluje mě v boji proti hříchu.

16. prosince – připomínka sv. Adély

Narodila se asi roku 931 v Burgundsku (dnes francouzský region) a byla dcerou krále Rudolfa II. Poprvé se provdala r. 947 za Lothara II. do Itálie. Dvakrát ovdověla. Po Lotharově smrti byla i s dcerou vězněna Berengarem II., který z ní chtěl mít snachu. V roce 951 se provdala za Ottu I., s nímž měla čtyři děti a po deseti letech se stala císařovnou. Roku 973 byla opět vdovou, syn Otta II. se stal císařem. Vzal si však hašteřivou ženu a z jejího popudu i přičiněním nedobrych přátel, matku Adélu v r. 978 vyhnal ode dvora. Silou modliteb dosáhla synova obrácení r. 981, ale čekaly ji ještě další bolesti. Celý život setrvala v důvěře Bohu a v lásce k bližním. Zakládala také chrámy a kláštery a v jednom z nich, v 68 letech, zemřela, když dříve pochovala všechny své děti i bratra.

PAMÁTKY V TÝDNU

- 12. prosince – nez. pam. Panny Marie Guadalupské**
- 13. prosince – pam. sv. Lucie, panny a mučednice**
- 14. prosince – pam. sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve**
- 18. prosince – 4. neděle adventní**

LIDSKÉ SRDCE VÍ

(Marie Svatošová)

Láska jde až za hrob. To není fráze, to není nějaká planá naděje. To je naděje reálná. Pokud se o lásku opravdu jednalo.

Viktor E. Frankl, který přežil koncentrační tábor, ve své knize „A přesto říci životu ano“ píše: „Žije ten milovaný člověk ještě, anebo ne? To nemohu vědět, protože tady v lágru je zakázáno poštu psát i dostávat. Ale v této chvíli je to jaksi bezpředmětné. To teď vůbec nepotřebuji vědět: mé lásce, mému láskyplnému vzpomínání, láskyplnému patření na jeho duchovnou podobu to vůbec nemůže škodit. Kdybych věděl,

že má žena zemřela, s nemenší oddaností bych se oddával této láskyplné kontemplaci. Tento duchovní rozhovor by byl právě tak intenzivní a právě tak naplňující.“

K téhle zkušenosti, totiž že láska nepředpokládá pouze tělesnou existenci, ale především duchovou bytost milovaného člověka, došel Frankl. To byl vzdělaný myslitel, který se svým snažením, svým uvažováním dopracoval tohoto výsledku. Nepochybně mu to pomohlo přežít hrůzy války. Ale co si má počít prostý člověk s pouhým základním vzděláním? Má kvůli tomu číst tlusté filozofické knihy? Ani náhodou. Ztrácel by tím jen čas. Odpověď na tuhle otázku objeví vyrytou na dně svého srdce každý člověk, a to přesně ve chvíli, kdy je to pro něj aktuální: „Ve chvíli smutku a rozloučení lidské srdce hluboce pociťuje, že láska, která pojila členy rodiny, je trvalou skutečností, jež přetrvá hrob. Že láska, jestliže je pravá, nemůže zemřít, protože láska je cosi božského a Bůh neumírá. Lidské srdce věří samo od sebe, že zemřelí žije dál, že jsou nám blízko a že jsou víc než kdy předtím přítomni v neviditelném, ale skutečném světě, jenž nás obklopuje.“

Tuto obecně lidskou zkušenost opakovaně potvrzují i rozporuplné výroky mnohých pozůstalých, kteří se důsledně hlásí k ateismu a materialismu, ale zároveň nepochybují o tom, že jejich milovaný je tu „nějak“ pořád přítomen. Komunikují s ním, radí se s ním, snaží se dělat to, z čeho by měl radost, snaží se vyvarovat toho, s čím by nesouhlasil. A to všechno proto, že v jádru srdce navzdory popelu v urně vědí, že tu s nimi není jenom „jako“, ale doopravdy. Jsou ještě vůbec ateisty?

**HISTORIE KOSTELA SV. VÁCLAVA
V LOVOSICÍCH**

na pokračování

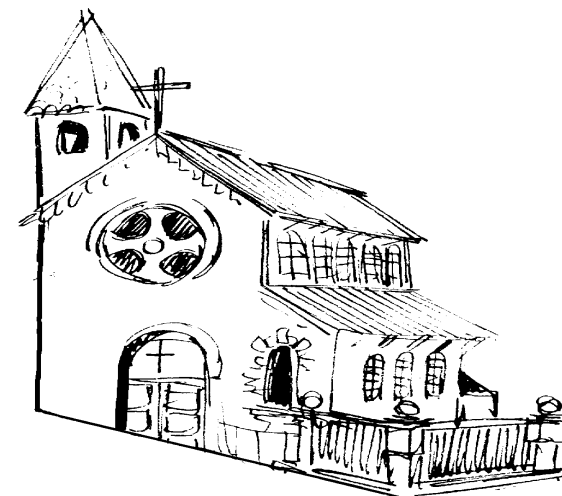
- Kazatelna je pozdně barokní, zhotovena roku 1740 – 1750 pravděpodobně také od Johana Wilhelma Hannefogla. Na vrcholu stříšky je ozdobena starozákonnými deskami Desatera, dále andílky, nesoucí symboly tří božských ctností, víry (kříž), naděje (kotva) a lásky (srdce). Kromě toho jsou

na kazatelně ještě zpodobněna některá podobenství z Písma svatého.

- Křtitelnice je kalichového tvaru nesoucí na cínové míse letopočet 1716 a znaky: S.E.L.

Mísa tudíž pochází ještě ze starého kostela. Kdysi se pravděpodobně křtilo ve zvláštní kapli, snad zmíněné zimní. Na víku křtitelnice byla soška sv. Jana Křtitele.

- Lavice jsou masivní, dřevěné s řezbami pocházející kolem roku 1741 – 1746. (Připravil Martin Brůza)

KONCERTY**14.12. – 17.00****KOŤATA – ZŠ SADY PIONÝRŮ****15.12. – 17.00****KS LOVOŠ – účinkuje Lovosický žesťový kvintet****20.12. – 16.30****LETUŠKY – ZŠ A. BARÁKA****21.12. – 17.00****ŠKOLÁČEK – ZŠ VŠEHRDOVA***Srdečně Vás všechny zveme!!!*